

Filantrops de nova generació

Bill i Melinda Gates realitzen donacions molt generoses a diverses campanyes humanitàries que, és clar, els suposen remarcables beneficis fiscals.

La iniciativa privada té cada cop més pes en les campanyes humanitàries. La tasca de la Fundació Bill & Melinda Gates n'és un exemple. S'hi amaga res darrere aquesta generositat?

Solidaris

Text: **Andreu Mir**

PALMA Un dels llegats més potents que ens han deixat les religions de tot arreu ha estat la necessitat de fabricar i modelar personatges amb virtuts de guia, amb vocacions lloables, en definitiva, personatges a imitar. I és que la humanitat sempre s'ha mogut en ramat, just per això la figura del pastor ha esdevingut fonamental en l'avanç de l'home, un pastor que, per cert, ha estat sotmès a un procés progressiu de metamorfosi, accentuat aquests darrers temps. La botzina del paradigma laïcista, l'alfabe-

tització de les masses i altres herbes han fet que a hores d'ara les voluntats a seguir s'ubiquin enfora dels temples sagrats. D'aquesta manera, els grans personatges hodierns descansen normalment sobre fortunes que els permeten precisar sensibilitats amb relativa senzillesa.

Tal vegada sigui en aquest escenari en el qual han nascut els nous filantrops del segle XXI. Ja sigui amb afany de desemboirar el seu retrat, ja sigui per l'obsessió de ser un referent entre els mortals o per posar en òrbita altres intencions farcides d'obscenitat, allò que és

cert és que determinades ànimes privilegiades han fet de les ajudes a la pobresa un instrument per instal·lar-se en l'òlimp de la benevolença dictada per les societats contemporànies.

Tal volta el cas més cridaner sigui el de la Fundació Gates. L'organització, encapçalada pel president de Microsoft, l'any passat va desemborsar 2.800 milions de dòlars, superant el pressupost previst per a aquest mateix 2007 per la Corporació del Desafiament del Mil·lenni, creada per l'Administració Bush el 2004. A més d'alimentar-se d'ajudes gestades enmig de la humilitat, la fundació de Bill Gates engreixa la seva operativitat gràcies a les aportacions de filantrops de nova generació com ara Ted Turner (fundador de la CNN), Larry Page i Sergey Brin (comandants del gegant Google) o del mateix Warren Buffett, que tutela la segona major riquesa del món i que donà el 2006 més de 44.000 milions de dòlars a aquesta fundació.

Amb tot, han estat nombroses les aportacions que aquesta agrupació ha ofert al Tercer Món; tot oferint aliments, injectant tecnologia, donant suport psicològic a persones amb patologies diverses, etc. Evidentment, la percepció que el col·lectiu té del magnat americà s'ha anat polint a mesura que s'han fet públiques les seves inquietuds humanitàries.

En aquest sentit, el sociòleg Victor Armony, en un dels seus articles, il·luminava algunes de les ambigüitats que acompanyen el món altruista de Gates. Per un costat, les exempcions fiscals que impliquen aquests afers, les quals contribueixen activament a desabrugar la capacitat de gestió pública. De fet, un estudi del Banc d'Amèrica remarca que més del 50% dels rics que fan donatius s'ho repensarien si aquests no atorguessin beneficis fiscals. Per altre costat, Armony denuncia la infiltració de la Fundació en moltes empreses que operen en indrets desfavorits, tot sent membre de consells d'administració de corporacions edificades sobre valors de dubtosa vocació humanitària.

Cantants com Bono, polítics com Clinton o esportistes com Zidane, tan se val!, la Fundació Gates és només un mastodòntic exemple més d'un fenomen certament controvertit. Sigui com sigui, esdeveniments com el tsunami del 2004 despullen una nova era de la solidaritat i del desenvolupament, no debades sembla que la globalització també ha esquitxat unes campanyes humanitàries que es dirigeixen cap a un nou marc, en el qual la iniciativa privada cada cop tindrà un major ressò vers les malferides actuacions estatals. •

PROPOSTES PER UNA DIETA EQUILIBRADA

Què és la Fundació Bill & Melinda Gates i què fa?

PALMA *Los Angeles Times* tragué a la llum l'any passat que la Fundació de Bill & Melinda Gates inverteix molts de doblers en empreses responsables dels problemes que diu voler resoldre. En un dur article es posava com a exemple la donació de 218 milions de dòlars per combatre la pòlio al delta del Níger. Al mateix temps, deia l'autor, invertia 423 milions en Eni, Royal Dutch Shell, Exxon Mobil Chevron i Total of France, companyies responsables de produir els més alts nivells de contaminació a

214

Contra la malària 214 milions d'€ aportà la Fundació el 2005 per lluitar contra la malària, xifra que suposa un 80% dels doblers globals invertits l'any anterior.

aquesta regió. L'editorial apuntava que les exempcions d'imposts expliquen la contradicció. Tingui base o no aquesta afirmació, allò cert és que aquesta fun-

dació, creada el 2000 i condecorada amb el premi d'Astúries de Cooperació Internacional el 2006, treballa en més de cent països per assolir la igualtat en l'accés a la salut i l'educació. El matrimoni ha destinat més d'11.000 milions de dòlars a projectes per al desenvolupament i a programes sanitaris per als països més desfavorits.

Una altra dada: el 2005, la Fundació atorgà tres subvencions per valor d'uns 214 milions d'euros per lluitar contra el paludisme. Això suposà un incre-

ment del 80 per cent respecte al pressupost global registrat contra aquesta malaltia el 2004.

Segons la revista *Time*, la fundació ha salvat almanco 700.000 vides en països pobres amb les seves inversions en programes de vacunes.

Interessos? Exempció d'imposts? Bé, que ho expliquin als milions de persones que han rebut qualche tipus d'ajuda de la Fundació, que els demanin pels impostos i per com són de "dolents" i "interessats" Bill i Melinda. • **R. Cervantes**

Sudan és un dels països que més pateixen per la manca d'aliments. A la imatge, el campament de refugiats d'Asilef.

MIQUEL A. MARIA
miquelmaria@gmail.com

Donar o transformar

Darrere la polèmica que va envoltar la concessió del premi Príncep d'Astúries de cooperació internacional al gegant multimilionari de la informàtica Bill Gates, l'any 2006, hi ha un debat més profund sobre què entenem per cooperació i solidaritat. Algú va dir, aleshores, que el millor que podria fer Bill Gates no seria tant fer bones accions i sucosos donatius a ONG, sinó més aviat que la seva megaproposa deixàs de fer algunes de

les coses que fa: enviar caçatalents a l'Índia per "comprar cervells", imposar abusives clàusules de blindatge a les administracions públiques que utilitzen el seu software, provocar l'enfonsament de milers de petites empreses d'arreu del món incapaces de resistir la pressió monopolística del rei de les finestres...

Al fons de tot això rau una pregunta cabdal: què ha de ser la solidaritat, la cooperació al desenvolupament?

Donar una part dels excedents de la riquesa acumulada per unes poques mans a les víctimes del sistema, o promoure un canvi real dels processos que generen la pobresa i les desigualtats? Crec que la humanitat viuria una mica millor si alguns personatges s'apuntassin a això segon i deixassin de xuclar recursos i dividends. Encara que es tornassin una mica garrepes en la seva fotogènica solidaritat. •